

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2018/2019**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK ROSYJSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJR-P1**

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	P
	1.2.		P
	1.3.		F
	1.4.		F
	1.5.		P

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	E
	2.2.		B
	2.3.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.2.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.4.		C
	3.5.		B
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		A
	4.3.		B
	4.4.		E

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		D
	6.3.		C
	6.4.		D
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
	7.2.		B
	7.3.		C

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	8.2.		B
	8.3.		A
	8.4.		C
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		B
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Jesteś członkiem szkolnego kółka teatralnego, które przygotowało spektakl. Po jego premierze w e-mailu do kolegi z Rosji:

- zrelacjonuj przygotowania do spektaklu
- wyjaśnij, co uniemożliwiło Ci zagranie głównej roli
- napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce
- przedstaw opinię widzów o tym spektaklu.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1. *Zdający opisuje [...] miejsca.*
- 5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*
- 5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przyszłości.*
- 5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*
- 7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuję się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje?, itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **przedstaw opinię widzów o tym spektaklu**
Все говорили, что спектакль замечательный. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Зрителям понравились театральные костюмы.
4. Należy uznać, że zdający **rozwiniął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Зрителям понравилась сценография, костюмы и игра актёров.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Многие считали, что актёры сумели передать настроение и чувства главных героев.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
 - **napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce**
Премьера была в школе.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Спектакль прошёл на большой сцене.*
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Премьера была в городском театре, который посещает много людей.*
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Этот спектакль прошёл в городском парке, в центре которого находится летняя сцена.*
6. Wyrażenia takie jak np. *петь песни, учить роль, играть роль, женская/мужская роль, готовить декорации/костюмы, спортивный/актовый/гимнастический зал* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **przedstaw opinię widzów o tym spektaklu**
Зрителям понравились костюмы и одежда актёров.
 - **napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce**

Мы играли спектакль в спортзале. Это большое и маленькое помещение.

Я запомнил роль, и поэтому не мог сказать ни одного слова.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.

- **wyjaśnij, co uniemożliwiło Ci zagranie głównej roli**

Я не играла главную роль, потому что я была в больнице. Я сломила руку и плохо себя чувствовала.

9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.

10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.

- **zrelacjonuj przygotowania do spektaklu**

Перед спектаклем мы читали пьесу Виктора Петрова. (1 element)

11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.

12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.

- **zrelacjonuj przygotowania do spektaklu**

- **napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce**

Мы украсили сцену разными декорациями.

13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt o przygotowaniach do spektaklu zdający pisze: *Рисовали, учили, делали.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.

15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.

- **wyjaśnij, co uniemożliwiło Ci zagranie głównej roli**

Я не грала рол, потому что ей нада была деvушкy. Её длинные волосы. (podpunkt nieujęty w pracy; komunikacja zaburzona).

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy.../ Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Я не знаю, почему я не играл главную роль.*

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **przedstaw opinię widzów o tym spektaklu**

Зрителям спектакль понравился. („nie odniósł się”).

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce

Спектакль играли в спортзале. Там много места. („odniósł się”).

Zadanie 10.

Jesteś członkiem szkolnego kółka teatralnego, które przygotowało spektakl. Po jego premierze w e-mailu do kolegi z Rosji:

- zrelacjonuj przygotowania do spektaklu
- wyjaśnij, co uniemożliwiło Ci zagranie głównej roli
- napisz, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce
- przedstaw opinię widzów o tym spektaklu.

Привет, Юра!

Как дела? У меня всё отлично! Я занимаюсь в школьном театральном кружке. Недавно мы поставили спектакль.

- zrelacjonuj przygotowania do spektaklu

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przyszłości.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do tego, co miało miejsce podczas przygotowania do spektaklu, np.

– opisuje wydarzenia, czynności, które miały miejsce w trakcie prób, np. *На репетициях мы много раз повторяли разные сценки.* LUB

– przedstawia plan/harmonogram/etapy przygotowania do spektaklu, np. *Мы репетировали два раза в неделю. / Сначала мы выучили свои роли, а потом всё повторяли на сцене.*

- Jeżeli zdający odnosi się jedynie do, np.:

– czasu trwania przygotowań do spektaklu, np. *Мы готовились к спектаклю очень долго/два месяца.* LUB

– zachowania członków kółka teatralnego podczas przygotowania do spektaklu, np. *На занятия кружка мы приходили вовремя.* LUB

– atmosfery panującej podczas prób aktorów, np. *Во время приготовления к спектаклю было очень весело.*

uznaje się, że nie zrealizował on tego podpunktu polecenia. Taka informacja może być natomiast elementem rozwijającym pod warunkiem, że piszący realizuje kluczowy element, czyli relacjonuje przygotowania do spektaklu, np. *Когда мы примеряли костюмы и репетировали, было очень весело. („odniósł się i rozwinął”)*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odniósł się do tego podpunktu polecenia.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Я готовился к этому спектаклю.	Мы выбрали пьесу, а потом распределили роли.	Мы выбрали пьесу, распределили роли, а потом начали встречаться на сцене школьного театра.
У нас не было времени.	Я заказал костюмы.	Мы готовились к спектаклю полгода. Мы заказали костюмы и сделали декорации.

• **wyjaśnij, co uniemożliwiło Ci zagranie głównej roli**

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy **uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyjaśnia, co uniemożliwiło mu zagranie głównej roli, np. *Я не сыграл главного героя, потому что я низкого роста.* („odniósł się”)

- W swojej wypowiedzi zdający może podać przyczynę:
 - zależną od niego samego, np. *Меня не взяли на главную роль, потому что я не выучил текст.* („odniósł się”) LUB
 - niezależną od piszącego, np. *На главную роль режиссёр выбрал Лену, так как он считает, что у неё голос лучше, чем мой.* („odniósł się i rozwinął”).
- Zdający nie musi w swojej wypowiedzi używać wyrazów, np. *Я не играл главного героя..., Мне помешало сыграть главного героя...,* ale z kontekstu pracy musi jasno wynikać, że wyjaśnia on przyczynę, która uniemożliwiła zdającemu zagranie głównej roli, np. *Режиссёр выбрал на главную роль блондинку, а у меня тёмные волосы.* („odniósł się”)
- Jeżeli z pracy nie wynika, że podana przyczyna dotyczy głównej roli, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Я заболел воспалением лёгких и не мог выступить в спектакле.* $R > O$
- Informacja o tym, że zdający nie zagrał głównej roli nie stanowi realizacji tego podpunktu polecenia, może być natomiast elementem rozwijającym pod warunkiem, że piszący realizuje kluczowy element, czyli podaje przyczynę, która uniemożliwiła mu zagranie głównej roli, np. *Я не играл главную роль.* („nie odniósł się”), ale *Я не играл главную роль, потому что у меня болел зуб и я плохо себя чувствовал.* („odniósł się i rozwinął”)
- Jeżeli zdający w swojej wypowiedzi pisze o tym, kto zagrał główną rolę i dlaczego, nie odnosząc się do tego, co mu uniemożliwiło zagranie głównej roli, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Главную роль играла моя одноклассница, потому что она высокая девушка.* ($O \rightarrow N$) ale *Главную роль играла моя одноклассница, потому что она высокая девушка, а я нет.* („odniósł się i rozwinął”)
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ”, „dlatego” lub „żeby” (*потому что, поэтому, чтобы*), gdy z kontekstu nie wynika przyczyna, która uniemożliwiła zdającemu zagranie głównej roli, np. *Я не играл главную роль. Я боюсь.* („nie odniósł się”), *Я не играл главную роль, потому что я боюсь.* („odniósł się”)

Zwroty i wyrażenia wskazujące na stosunek piszącego do informacji, które przekazuje, rozwijają, pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element polecenia, np. <i>К сожалению, я не играл главную роль, потому что я плохой актёр.</i> („odniósł się i rozwinął”)		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
У меня короткие волосы.	Я не сыграл главную роль, потому что у меня короткие волосы.	Кастинг на главную роль выиграла Маша, потому что она хорошо подготовилась, а я поленился.
Я сломал руку.	Я сломал руку, поэтому не выступил в главной роли.	Я сломал руку и не был на всех репетициях, поэтому не выступил в главной роли.

• напиш, gdzie odbyła się premiera, i opisz to miejsce		
5.1. Zdający opisuje [...] miejsca. 7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.		
Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odniósł się do co najmniej jednej części polecenia, np. – wspomina o miejscu, w którym odbyła się premiera spektaklu, np. <i>Премьера спектакля была в школе.</i> LUB – opisuje to miejsce, np. <i>Там большая сцена.</i> • Za opis miejsca uznaje się odniesienie do jakiegokolwiek cechy danego miejsca, np.: – jego wyglądu (m.in. wielkości, kolorystyki, wyposażenia, wystroju), np. <i>Это небольшое помещение.</i> – atmosfery/warunków w nim panujących, np. <i>Там очень шумно.</i> – obiektów, które tam się znajdują, np. <i>Там много цветов / стульев.</i> – faktów dotyczących tego miejsca, które wskazują na jej wygląd / cechę charakterystyczną, np. <i>Здесь всегда проходят школьные мероприятия.</i> • Nazwy własne, w tym geograficzne (m.in. nazwa miasta, podanie adresu) wskazują jedynie na miejsce i nie są uznawane za opis tego miejsca. • Ten podpunkt polecenia jest dwuczłonowy. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (wskazanie miejsca i opisu tego miejsca) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. <i>Мы поставили спектакль в актовом зале школы. Это большое помещение.</i> („odniósł się i rozwinął”) Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odniósł się do żadnej części tego podpunktu polecenia.		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Это был очень интересный спектакль.	Премьера спектакля прошла в городском театре.	Премьера спектакля прошла в городском театре. Это красивое здание с колоннами.
Премьера спектакля была в субботу.	В зале было тесно.	Мы выступили в тесном, но уютном зале.

- **przedstaw opinię widzów o tym spektaklu**

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinie widzów o tym spektaklu, np. *Зрители считают, что премьера удалась.* („odniósł się”) Akceptuje się wypowiedź, w której piszący przedstawia opinie swoich rodziców, przyjaciół, znajomych itp. pod warunkiem, że z kontekstu jasno wynika, że byli oni widzami spektaklu. *Мои родители сказали, что им очень понравилось, как я играл на сцене.* („odniósł się i rozwinął”)

- Akceptowana jest wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię tylko jednego widza, np. *Моему другу не понравились костюмы.* („odniósł się”)
- Akceptowana jest komunikatywna odpowiedź, w której zdający opisuje ogólne wrażenia widzów o tym spektaklu, pod warunkiem, że z tego opisu jednoznacznie wynika, że spektakl albo podobał się widzom, albo nie, np. *Зрители были довольны/восхищены спектаклем. / Зрители были разочарованы спектаклем.* („odniósł się”)
- Reakcja widzów, np. ich czynności, zachowanie podczas spektaklu lub po nim, nie stanowią realizacji tego podpunktu polecenia, mogą natomiast rozwijać wypowiedź zdającego, np. *В конце представления зрители так громко аплодировали, что было видно, что им понравилось.* („odniósł się i rozwinął”)
- Jeżeli zdający wyraża własną opinię dotyczącą tego spektaklu, to taka realizacja tego punktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *По-моему, спектакль очень интересный.* (O->N) Wyjątek stanowi sytuacja, gdy zdający pisze, że był tylko widzem na tym spektaklu, np. *Я смотрел спектакль из зала и мне очень понравилось.* („odniósł się”)

Akceptuje się wypowiedź, w której piszący używa czasownika *понравиться* bez dopełnienia, np. *Спектакль понравился.* („odniósł się”)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
На премьере было много зрителей.	Зрителям понравился спектакль.	Зрителям понравились декорации, костюмы и игра актёров.
Мне нравится играть на сцене.	Люди в зале хвалили игру актёров.	После премьеры я узнала, что зрители были в восторге от постановки режиссёра и игры актёров.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Привет, Юра!
Как дела? У меня всё отлично! Я занимаюсь в школьном театральном кружке. Недавно мы поставили спектакль. У меня много новостей.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane, np. *Она низкого роста. Там много места.*
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Я буду готовить исторический костюм, потому что у меня была роль царя.*
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst, np. *Мне исполнилась другая роль.*
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania: *Мне надо было долго и много готовиться к роли, потому что я её выучил.*
- Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **przedstaw opinię widzów o tym spektaklu**

Перед спектаклем мы много тренировались.

Перед спектаклем мы много репетировали. – zawiera „precyzyjne sformułowanie”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gzać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
8. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem, że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *фильм, группа*, np. *серия „М jak miłość”*, *книга „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Я читаю Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
9. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
10. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *на озере* (2 słowa), *в большом городе* (3 słowa), 1789 (1 słowo), 10.01.2015 (1 słowo), *10 января 2015* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem, np. *из-за, Санкт-Петербург, по-моему*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. МГУ, СПИД
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX век* = 2 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Я читаю Новые Горизонты.* – 4 słowa.